

Служба „Преса
и информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 99/16
Люксембург, 15 септември 2016 г.

Решение по дело C-484/14
Tobias Mc Fadden/Sony Music Entertainment Germany GmbH

Лице, което стопанисва магазин и предлага безплатен публичен достъп до Wi-Fi мрежа, не носи отговорност за нарушения на авторски права, извършени от потребител

На такова лице обаче може да се разпорежи да защити мрежата си с парола, за да прекрати или предотврати тези нарушения

Г-н Tobias Mc Fadden е управител на магазин за осветителна и звукова техника, в който се предоставя безплатен публичен достъп до Wi-Fi мрежа с цел да се привлече вниманието на потенциални клиенти към предлаганите стоки и услуги. Посредством тази мрежа през 2010 г. неправомерно е предоставено на публично разположение за изтегляне музикално произведение, чиито авторски права се притежават от Sony. Спорът между Sony и г-н Mc Fadden е отнесен пред Landgericht München I (Областен съд, Мюнхен I, Германия), който приема, че самият г-н Mc Fadden не е извършител на нарушението на авторските права. Landgericht München I обаче разглежда възможността да ангажира косвената отговорност на г-н Mc Fadden за нарушението, тъй като Wi-Fi мрежата му не е била защитена. Тъй като обаче не е сигурен дали подобна косвена отговорност не е недопустима по смисъла на Директивата за електронната търговия¹, Landgericht отправя до Съда редица въпроси.

Всъщност директивата изключва отговорността на доставчиците на междинни услуги за извършена незаконна дейност от трето лице, когато предлаганата от тях услуга се състои в „обикновен пренос“ („mere conduit“) на информация. Изключването на отговорността важи само ако са изпълнени три кумулативни условия, а именно: 1) доставчикът не трябва да започва пренасянето на информация, 2) той не трябва да подбира получателя на пренесената информация и 3) той не трябва да подбира или променя пренасяната информация.

В решението си от днес Съдът констатира, най-напред, че безплатно предоставяне на публичен достъп до Wi-Fi мрежа с цел привличане на вниманието на потенциални клиенти към стоките или услугите на магазин представлява „услуга на информационното общество“ по директивата.

По-нататък, Съдът потвърждава, че в случаите, когато и трите посочени по-горе условия са изпълнени, отговорността на доставчик като г-н Mc Fadden, който предоставя достъп до комуникационна мрежа, не може да бъде ангажирана. Следователно **притежателят на авторските права не може да иска от такъв доставчик обезщетение за вреди с мотива, че мрежата е била използвана от трети лица за нарушаване на правата му**. Тъй като такова искане за обезщетение за вреди не може да се уважи, искането от притежателя на права за възстановяване на разходите за отправяне на предупреждение или на съдебните разноски по свързаното с това искане дело също е изключено.

¹ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

Директивата обаче допуска притежателят на правата да поиска от национален орган или съд да разпорежи на такъв доставчик да прекрати или предотврати всички такива извършвани от клиентите му нарушения.

Накрая, Съдът констатира, че с разпореждане за **защита на интернет връзка с парола** може да се гарантира равновесие между, от една страна, правата на интелектуална собственост на притежателите на права, и от друга страна, правото на свободна стопанска инициатива на доставчиците на достъп и правото на свобода на информацията на потребителите на мрежата. Съдът по-специално отбелязва, че такава мярка може да разубеди потребителите на мрежа да нарушават правата на интелектуална собственост. В това отношение Съдът обаче подчертава, че за да се гарантира разубеждаващият ефект на мярката, е необходимо да се избегне възможността потребителите да действат анонимно, като бъдат задължени да разкрият самоличността си, преди да могат да получат необходимата парола.

Директивата обаче изрично изключва приемането на мярка за контрол върху пренасяната с дадена мрежа информация. Мярка, състояща се в пълното изключване на интернет връзката, без при това да се разгледа възможността за по-малко накърняващи свободата на стопанска инициатива на доставчика на тази връзка мерки, също не може да доведе до съвместяване на посочените конкуриращи се права.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106